

ความสุขและทุกข์จากหนี้

“ความสุขที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิตคือการไม่เป็นหนี้ใคร” เป็นข้อความที่น่ารับฟังและมีความจริงอยู่มาก แต่ในความเห็นของผม **ไม่ถูกทั้งหมดครับ**

หากเรียนจบแล้วทำงาน มีบ้าน มีครอบครัวโดยไม่เป็นหนี้ใครเลยนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก นอกเสียจากว่ามีมรดกสืบทอดเหลือ ซึ่งมีคนจำนวนน้อยมากๆ ที่โชคดีเช่นนี้

การมีบ้านมีรถยนต์โดยไม่เป็นหนี้ใครเลยนั้น หมายความว่าต้องเก็บเงินจากรายได้สะสมเป็นเงินก้อนแล้วจึงซื้อบ้านและรถยนต์ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วแทบเป็นไปได้ แต่ถึงเป็นไปได้ก็ต้องใช้เวลานับเป็นสิบๆปี โดยระหว่างนั้นก็ไม่มีบ้านและไม่มีรถยนต์ให้ใช้ด้วย (ถ้าบอกว่าทำได้เพราะอาศัยพ่อแม่อยู่ ขอยืมรถพ่อแม่ใช้และเก็บเงินไปด้วย ต้องขอบอกว่าเป็นกรณีของความโชคดีพิเศษอีกเช่นกัน ที่ไม่เกี่ยวกับข้อเขียนนี้)

หากกู้ยืมเงินมาซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ ก็หมายถึงว่าเอารายได้ในอนาคตที่มีมูลค่าเท่ากับบ้านและรถยนต์มาใช้ในปัจจุบัน กล่าวคือมีคน (สถาบันการเงิน) ให้เงินก้อนใหญ่ก้อนนั้นมาซื้อ โดยเราต้องนำส่วนหนึ่งของรายได้ของเราในเวลา 15 - 20 ปีข้างหน้าผ่อนชำระคืนให้เขาไปพร้อมกับดอกเบี้ย และระหว่างนั้นเราก็มีบ้านอยู่ มีรถยนต์ใช้ แต่อย่าลืมว่าทั้งสองสิ่งยังมีได้เป็นของเราตามกฎหมาย ต่อเมื่อเราผ่อนครบแล้วจึงจะเป็นของเราโดยนิตินัยอย่างแท้จริง

การกู้ยืมหรือเป็นหนี้มีข้อดีตรงที่สามารถได้ของมาใช้ทันที ไม่ต้องรอเก็บเงินนับเป็นสิบๆปี แต่ที่มันดีคือ เราต้องถูกลงโทษด้วยการจ่ายเงินคืนก้อนใหญ่กว่าที่ได้รับมาด้วยอิทธิฤทธิ์ของดอกเบี้ย บวกด้วยความไม่แน่นอนว่าเราจะมีปัญญาผ่อนชำระครบถ้วน จนในที่สุดเราได้ของนั้นมากเป็นของเราหรือไม่ หากเกิดปัญหาขึ้น เราก็ต้องคืนบ้านและรถยนต์ไป และเคลียร์กันในเรื่องเงินที่ชำระไปแล้วกับที่ค้างอยู่ ซึ่งจะทำให้เราขาดทุนไปมากพอควร

ดังนั้น ประเด็นสำคัญที่พิจารณา ก่อนตัดสินใจว่าสมควรจะ

เป็นหนี้หรือไม่ก็คือ การชั่งน้ำหนักระหว่างความสุขที่ได้รับจากการมีบ้านและรถยนต์ใช้ กับเงินก้อนใหญ่ที่เอามาจากรายได้ในอนาคตบวกดอกเบี้ย บวกการขาดทุนหากแม้ว่าไม่มีปัญญาผ่อนส่งได้ครบในอนาคต

ส่วนการสมควรจะกู้หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการผ่อนชำระ อัตราดอกเบี้ยกู้ยืม เงื่อนไขในการกู้ยืมและเคลียร์เงิน หากผ่อนชำระไม่ได้ และการประเมินว่าเงินก้อนใหญ่ก้อนนั้นจะทำประโยชน์ให้ได้สูงที่สุดหรือไม่หากนำไปซื้อบ้านและรถยนต์ (มีทางเลือกในการใช้ซื้ออย่างอื่นอีกหรือไม่ที่ให้ผลประโยชน์สูงกว่า)

การกู้ยืมไม่ใช่เรื่องเลวร้าย ตราบใดที่รายได้ในอนาคตที่เอามาใช้ก่อนนั้นถูกนำไปใช้อย่างมีความหมาย สามารถก่อให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้นสำหรับตนในเวลาข้างหน้า เช่น กู้ไปลงทุนหรือซื้อบ้านในมูลค่าที่เหมาะสมกับฐานะ แต่ถ้ากู้ไปเพื่อบริโภคอย่างฟุ่มเฟือยไร้ความหมาย การมีหนี้ก็จะก่อให้เกิดความทุกข์ในเวลาต่อไป

“การไม่เป็นหนี้ก่อให้เกิดความสุข” เป็นความจริง เพราะการไม่มีหนี้ทำให้ไม่ต้องกังวลใจกับความเสี่ยงในการไม่สามารถชำระหนี้ได้ แต่ **“การไม่เป็นหนี้ก็ไม่ก่อให้เกิดความสุข”** ได้เช่นกัน เพราะการไม่มีเงินมากทำให้ไม่ได้รับความสุขอย่างทันควัน จำเป็นต้องรอการเก็บเงินให้เป็นก้อนเสียก่อน ซึ่งจะทำให้ไม่ได้บริโภคในขณะที่เราเก็บเงินอยู่ในความเป็นจริง โอกาสในการมีบ้านและรถยนต์ด้วยเส้นทางนี้ต่ำมาก

การเป็นหนี้ไม่ใช่สิ่งเลวร้ายหากเป็นเรื่องจำเป็นในบางช่วงของชีวิต ความทุกข์ใจจากหนี้จึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า เราเป็นหนี้ตลอดทุกช่วงของชีวิตและเป็นหนี้ที่มีความหมาย และยอดหนี้สมกับฐานะรายได้ของเราหรือไม่ ☺

Pravee Business